

عنوان مقاله:

گزارش فنی: تاثیرپذیری پاشمان از دست خوردگی خاک در مطالعات آزمایشگاهی فرسایش

محل انتشار:

فصلنامه مهندسی و مدیریت آبخیز، دوره 8، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

وفا همایون فر - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس

عبدالواحد خالدي درويشان - استادیار، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یکی از روش های بررسی فرسایش، انجام مطالعات در کرت های آزمایشگاهی است، اما انتقال و آماده سازی خاک که منجر به تخریب ساختمان خاک می شود، هنوز از جمله معایب انجام مطالعات آزمایشگاهی فرسایش است. دست خوردگی خاک در اثر انتقال و آماده سازی در آزمایشگاه از جمله مواردی است که می تواند نتایج اندازه گیری های فرسایش را با آنچه که در طبیعت است، مغایر سازد. از سوی دیگر اندازه گیری پاشمان که به عنوان اولین عامل مسبب جدایش و سپس حرکت ذرات خاک، از اهمیت زیادی برخوردار است. بنابراین آگاهی از انحراف نتایج پاشمان در اثر اقدامات آماده سازی خاک برای ارتقای دقت نتایج آزمایشگاهی ضرورتی انکارناپذیر است. در همین راستا پژوهش حاضر برای مقایسه تغییرات میزان پاشمان خاک در یک خاک شنی-رسی-لومی در هر دو حالت دست نخورده و دست خورده و در شدت های بارندگی ۴۰، ۶۰ و ۸۰ میلی متر بر ساعت انجام شد. بر طبق نتایج پژوهش حاضر دست خوردگی خاک در مطالعات آزمایشگاهی فرسایش متغیرهای پاشمان در جهت بالادست و پایین دست و پاشمان ناخالص را در سطح ۹۹ درصد و پاشمان خالص را در سطح ۹۵ درصد به طور معنی دار افزایش داد، در حالی که نسبت پاشمان بالادست به پایین دست در اثر دست خوردگی خاک تغییر معنی داری نداشت. با توجه به نتایج پژوهش حاضر، متغیرهای مختلف پاشمان شامل پاشمان در جهت های بالادست و پایین دست، پاشمان ناخالص و پاشمان خالص در خاک دست خورده برای پژوهش های آزمایشگاهی فرسایش نسبت به خاک طبیعی به ترتیب ۲۱۶، ۲۴۱، ۲۳۴ و ۲۵۷ درصد افزایش یافتند.

کلمات کلیدی:

پاشمان خالص؛ پاشمان ناخالص؛ حوزه آبخیز کجور؛ شبیه سازی باران، کرت فرسایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208292>

